

Anul 64

Seria II-a

Nr. 726

ALBINA

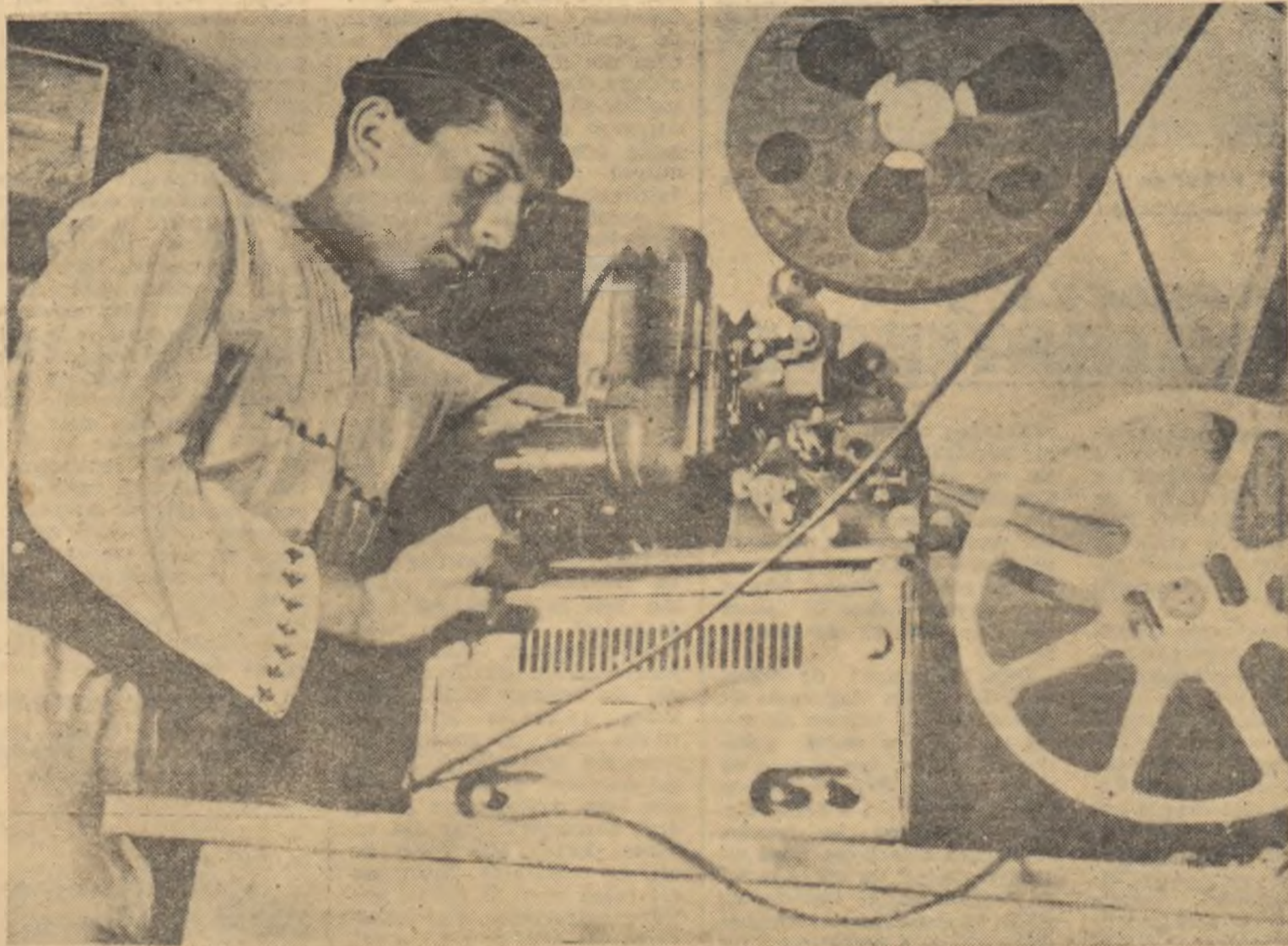
REVISTA SAPTAMINALA A AŞEZAMINTELOR CULTURALE

Miercuri

22 noiembrie 1961

8 pagini

15 bani

Multe s-au schimbat în anii aceştia, ai puterii populare, în viaţa satelor noastre.

Multe, şi mari şi mărunte s-au schimbat în binele ţărănimii noastre harnice, muncitoare. De la traiul de rob şi mizerie al ţărănimii care se afla la chereul boierilor şi chiaburilor, la viaţa îmbelşugată a colectivităţilor din satele noastre cu gospodării colective mari şi puternice, multe s-au schimbat în bine. Şi multe se vor mai schimba în şi mai bine, pe măsură ce gospodăriile noi, tinere s-or întări, s-or consolida, pe măsură ce întovăşirile agricole vor deveni ele înşile mari, puternice gospodării agricole colective. În acelaşi timp, în locul întinericului — cu grijă întreţinut de clasele stăpînitoare — ce învăluia satele noastre în trecut, lumina, lumina ştiinţei, lumina înţelegerii şi culturii cuprinde din ce în ce mai puternic viaţa de toate zilele a satului nostru nou.

De la şcoala de şapte ani, azi, de opt mine, care a devenit prin gratuitatea ei totală, mijlocul cel mai important de cultură, pînă la cinematograful care ajunge azi pînă-n ultimul cătun, ţărănimea muncitoare se bucură de un întreg lanţ de alte mijloace pentru a cunoaşte, pentru a afla, pentru a păşi pe treptele unei culturi la care altădată era condamnată să n-ajungă nicicînd.

Conferinţe de tot felul, cursuri agrozootehnice organizate în căminele culturale, biblioteci comunale şi sateşti cu sute de cititori şi mii de volume, o uriaşă mişcare de artişti amatori şi toate puse în slujba ridicării nivelului de ştiinţă şi cultură pentru ca printrinsele ţărănimea noastră să-şi făurească o viaţă mai bună, mai bogată, un trai din ce în ce mai îndestulat pe baza muncii unite, organizate, în gospodăria colectivă.

Fără îndoială, fiecare din mijloacele de răspîndire pomenite mai sus au fost lor. Fiecare se bucură de o atenţie mai mare sau mai mică şi sînt îndrăgite de ţărănimea noastră muncitoare, în măsura în care cei care le organizează reuşesc să le facă mai atractive, mai interesante, mai pe înţelesul tuturor.

Ce-i drept, a ţine conferinţe bune şi frumoase, interesante, care să trezească interesul unui număr din ce în ce mai mare de ascultători este un lucru la care se poate ajunge — şi s-a ajuns în multe locuri — pe baza unei munci continue, perseverente, cu alegerea subiecte-

lor care să intereseze pe ascultători şi la care trebuie să mai adăugăm şi talentul conferenţiarului. La fel se poate vorbi şi despre cursurile agrozootehnice.

Nici munca de răspîndire a cărţii nu este uşoară. Mai ales că nu e vorba numai de o simplă răspîndire a cărţii, ci şi de ajutorul care trebuie dat cititorului începător, organizarea feluritelor manifestări care să trezească interes şi să aprindă discuţii în jurul celor mai importante cărţi politice, agrozootehnice, de literatură contemporană şi altele.

Cîntecul şi dansul sînt lucruri care n-au nevoie de prea multă propagandă în satele noastre de azi. Ele sînt expresia bucuriei vieţii noastre noi, libere şi din ce în ce mai îmbelşugate. Dar dacă e vorba

de întrecere, dacă e vorba de concurs, dacă vrem să ajungem la Bucureşti, atunci şi corul şi echipa de dansuri şi echipa de teatru a căminului au nevoie de strălucire. Şi strălucirea aceasta se capătă prin muncă, prin muncă permanentă. De altfel, cîntecul, dansul, spectacolul de teatru sau brigada artistică de agitaţie îşi ating ţelul numai cînd au strălucire, sau măcar atunci cînd sînt executate corect.

Există în satele noastre de cîţiva ani încoace, un mijloc pentru răspîndirea culturii deosebit de însemnat şi asupra căruia aş vrea să mă opresc ceva mai mult. E vorba de cinematograful.

La spectacolele date de echipele artistice de amatori în cadrul concursului al VI-lea au participat 21

milioane spectatori în timp de aproape un an. În cele 3.087 cinematografe de la sate şi cu ajutorul celor 108 caravane cinematografice în anul 1961, vor vedea filme peste 53 milioane spectatori.

Fără îndoială, filmul este mult mai uşor de înţeles şi are o putere de convingere şi de pătrundere mult mai mare decît orice alt mijloc de răspîndire a culturii. Pentru a te folosi de film n-ai nevoie de atîtea eforturi, cîte sînt necesare pentru pregătirea unei conferinţe, fără să mai vorbesc de pregătirea reprezentării unei piese de teatru. (Asta nu înseamnă că nu trebuie să pregătim cu dragoste şi entuziasm pentru a prezenta pe scenele căminelor noastre culturale piese de teatru, care să vorbească mai ales despre viaţa nouă a satelor noastre). Filmul vine însă de-a gata. Fie el jurnal de actualitate, documentar, de ştiinţă popularizată sau cu caracter didactic pentru răspîndirea cunoştinţelor agricole, fie film artistic, el a fost pregătit, în el s-au cheltuit muncă şi bani, eforturi şi dragoste, cu mult înainte de a ajunge în cabina operatorului din satul nostru.

Şi atunci pe bună dreptate ne putem întreba de ce se merge încă puţin la cinematograful în unele sate? De ce numărul de spectatori la multe cinematografe sateşti este mai mic decît numărul locuitorilor din satul nostru? O să mi se răspundă că sugarii nu înţeleg încă şi nici măcar cei pînă la 6-7 ani nu pricep. Dar restul populaţiei?

Comuna Ulmu din raionul Făurei, regiunea Galaţi, are 5.100 locuitori şi e formată din 3 sate complet colectivizate. Cinematograful din comună realizază în 1961 o medie de numai 615 spectatori pe lună.

Cinematograful funcţionează în localul căminului cultural, care are o capacitate de 250 locuri. În fiecare săptămînă vinerea, sîmbăta şi duminica sînt spectacole cinematografice. Dacă s-ar da în aceste zile numai cîte un singur spectacol, şi s-ar asigura o participare corespunzătoare a cetăţenilor, într-o singură săptămînă s-ar fi realizat mai mult decît s-a realizat în fiecare lună a anului acesta. De pildă, organele regionale ale cinematografilor, cu sprijinul organelor regionale U.T.M. şi al organelor locale (directorul căminului cultural, secretarul comitetului comun al U.T.M., preşedinta comitetului comun al femeilor, tehnicienii gospodăriilor colective, preşedintele cooperativei, trei cadre didactice inimoase, bibliotecara comună, operatorul proiectant şi alţii) au organizat în zilele de 27, 28 şi 29 octombrie o acţiune cu filmele programate pentru a dovedi că munca educativă cu filmul poate să capete o altă înfăţişare, mai bună, cu mult mai bună.

Şi-n adevăr, în aceste trei zile s-au realizat nu trei, ci şapte spectacole: vineri seara un spectacol cu filmele „Generaţia salvată” şi cu „Omul s-a întors din Cosmos”, cu 257 spectatori, a doua zi dimineaţa deplasîndu-se cu aparatul de proiecţie în satul Mohreanu au organizat un spectacol cu filme pentru copii la care au participat 382 spectatori mici; după-amiază în acelaşi sat filmul artistic împreună cu documentarul pomenit mai sus au fost prezentate într-un spectacol special pentru elevi şi tineret la care au participat 194 spectatori; iar seara, acelaşi spectacol, pentru maturi, a fost văzut de 200 de cetăţeni. A treia zi, duminică dimineaţă, s-a organizat un spectacol special cu filme documentare agricole, pentru membrii gospodăriei agricole colective din satul de reşedinţă, la care au participat 250 colectivişti. După-amiază s-a organizat spectacolul pentru copii, realizîndu-se 154 spectatori; iar seara încă 207 spectatori maturi. Spectacolele prezentate în faţa adulţilor au fost însoţite de conferinţe pe teme în legătură cu Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., iar filmele agricole au fost

Cinematograful la sate

de CONSTANTIN PRISNEA

Cîntec, cine ţi-a dat grai?

Cînt ca boarea primăverii
Clătinaid-n vîntul serii,
Tremurat abia în frunză
Cînd dă luna să se-ascunză,
Şi-nghinţ încet, în soapte
Cînd copiii dorm şi-i noapte,
Murmurat în alăută
Pe cînd dragii se sărută;
Ori fişnind în aurori
Peste paşişti, peste flori,
Ciocîrlii suind în soare,
Dintr-o zare-n altă zare,
Peste cîmp, peste tarlale,
Peste hornuri şi furnale.
Şi-nlorind de zîmbet faţa
Omului ce dimineaţa
Pleacă de cu zori la muncă
In uzină sau pe luncă;
Spune: cine îţi dă grai,
Cîntec, să răsuni pe plai?
Cine glas îţi dă de loc
Anii să ni-i chemi la joc?
Cine oare-ţi dă putere
Să ne-aduci pe buze miere
Şi în suflet bucuria
Şi în tapte, hărnicia?
— Glasul cine să-mi fi dat
Decît cel ce ne-a scăpat
De amar şi de poveri,
De robie şi boieri?
Cel ce-n august două-ş-trei
Înălţă steag de vîpăi

Şi norodului i-a spus,
Fruntea să şi-o ţie sus
Că-i slăpîn pe tot şi toate
Cîte fostu-i-au furate.
Glas mi-a dat, puteri mi-a dat,
Cel ce jugu-a sfîrîmat
Şi ne puse steaua vremii
Să lucească-n fruntea stemii
Ca să lumineze sonde,
Munji şi brazii şi spice blonde?
Cel ce apele le-ntoarse
Spre cîmpii cu feţe arse
Şi făcu din mlaştini spine
Holde aurii de pine.
Cel ce stîlpi a înşirat
În cătunul depărtat
Ş-a pus stele pămînteşti
Cu lumină în fereşti.
Fie a pustietăţii
Vremea jalei şi-a tristeştii,
Că-napoi nu s-o întoarcă,
Lăcrimi după ea n-om storce!
Hai, cîntaţi ilăcăi zglobii
Şi voi fete — ciocîrlii
— Că ni-i vremea de trăit,
De muncit şi de iubit.
Şi ni-i vremea de folos
Că al nostru Făt-Frumos
Nu-i din snoavă şi poveste,
Ci Partidul nostru este!

V. TULBURE

(Continuare în pag. 3-a)

La căminul cultural.

Pictură de C. MIHALCEA

— La Tecuci veți vedea o bună casă de cultură, ne-au spus tovarășii de la secția regională de învățămînt și cultură.

Și într-adevăr, asemenea unui stat-major, casa de cultură îndrumă întreaga mișcare culturală din satele raionului Tecuci. Munca la centru constituie o preocupare, dar accentul principal este pus pe manifestările menite să ducă la îmbunătățirea activității căminelor culturale.

Planul de muncă pe trimestrul IV al casei de cultură, deși nu are mai mult de trei pagini dactilografiate, cuprinde totuși o bogăție de acțiuni bine gândite și puternic orientate spre problemele cele mai importante ale muncii culturale: sprijinirea transformării socialiste a agriculturii, dezvoltarea și consolidarea gospodăriilor agricole colective existente. Cu fiecare zi, cu fiecare săptămînă, în dreptul unor puncte enunțate în plan se înscrie cuvîntul: „îndeplinit”. Planul capătă viață.

Adesea, duminică, la căminele culturale sau la colțurile roșii, găsim conferențieri veniți de la Tecuci. Ei nu se mulțumesc să se suie pe scenă și să citească în grabă textul unei conferințe. În prealabil stau de vorbă cu tovarășii din conducerea gospodăriei colective sau cu săteni pentru a afla fapte care să îmbogățească, să localizeze, să facă mai atractivă și mai eficace conferința.

Munteni, Ghidigeni, Țepu, Barcea sînt numai cîteva din cele 18 comune în care s-au ținut conferințele: „Munca unită în gospodăria colectivă duce la ridicarea nivelului material și cultural al țărănimii muncitoare” și „Numai gospodăria colectivă asigură sporirea însemnată a producției de cereale, carne, lapte, lînă.

În afară de acestea, planul mai cuprinde opt titluri de conferințe. Unele, cum sînt: „De la întovără-

șirea agricolă la gospodăria colectivă” sau „Statutul model — legea de bază a g.a.c.” se vor ține la căminele culturale, iar altele, ca de pildă: „Cum putem obține o producție sporită de lapte pe cap de vacă furajată”, „Retribuția suplimentară — forma principală de cointereseare materială a colectiviștilor”, „Dezvoltarea viticulturii și pomiculturii în raionul nostru” vor fi audiate în cadrul colțurilor roșii din g.a.c.

De aici reiese limpede grija pentru desfășurarea unei activități culturale diferențiate, adresată pe de o parte țăranilor muncitori care se pregătesc să pășcască pe

minului cultural, găzduiește zi de zi manifestări interesante. În ultima vreme, s-a ținut o seară tematică în legătură cu realizările gospodăriilor colective din comună, s-au organizat două seri de calcul despre rentabilitatea muncii în g.a.c., iar cu prilejul „Sărbătorii recoltei” a vorbit tovarășul Ion Cojocaru, președintele gospodăriei colective.

Atît în căminul cultural cît și pe ulițele comunei Țepu, există o puternică agitație vizuală, menită să-i mobilizeze pe colectiviști la îndeplinirea sarcinilor care stau în fața gospodăriei. Chiar în centrul comunei găsim un panou mare, viu colorat, pe care stă scris: „Pentru ce luptă gospodăria colectivă”. Apoi sînt înșirate produsele planificate să fie obținute în 1961, numărul de animale la care va ajunge sectorul zootehnic și ce construcții se vor face.

Țepu este o floare din buchetul de comune care constituie mîndria pe tărîm cultural a raionului Tecuci.

La Barcea, Ghidigeni, Buciumeni sau Poiana, peste tot căminele culturale organizează manifestări menite să contribuie la colectivizarea agriculturii. Munca aceasta bogată se datorește neobosiților activiști culturali de la sate dar, după cum am văzut, un merit au și cei de la casa raională de cultură.

...O mașină mică străbate șoselele raionului Tecuci. Nimeni nu trebuie să-i privească numărul pentru ca s-o recunoască. Este a casei raionale de cultură. Căminul în fața căruia se va opri își va îmbunătăți și îmbogăți activitatea.

A. CROITORU

PROBLEMA NR. 1

drumul gospodăriei colective, iar pe de altă parte adresată celor care învață să muncească tot mai bine, cu tot mai mult spor pe ogoarele unite ale colectivei.

Trimiterea conferențierilor sau a formațiilor artistice este una din metodele de muncă ale casei de cultură. Aceasta nu este însă singura care să merite atenție. Există aici o atentă preocupare pentru organizarea unor manifestări model. Ele au loc chiar la căminele culturale. Astfel, la Ghidigeni și la Matca s-au organizat, cu prilejul sărbătoririi frunțașilor din gospodăria colectivă, întîlniri între colectiviști și țărani muncitori cu gospodărie individuală. La aceste manifestări au fost invitați să participe, pentru a trage învățăminte, directorii ai căminelor culturale din comunele vecine. În felul acesta, oaspeții reușesc să-și dea mai bine seama cum se organizează și cum trebuie să se desfășoare o anume manifestare și, firește, le va fi mai ușor ca o dată întorși în comunele lor, să pună în aplicare cele văzute.

Activiștii casei raionale, oameni cu o mai mare experiență și calificare pe tărîm cultural, se deplasează adesea la sate nu numai pentru a organiza manifestări model, ci și pentru a îndruma direct, zile în șir, activitatea unui cămin cultural. Aceasta a contribuit, fără îndoială, la faptul că astăzi găsim în cuprinsul raionului Tecuci multe cămine cu o intensă viață culturală orientată în special spre dezvoltarea și consolidarea gospodăriilor colective.

În comuna Țepu, clădirea frumoasă, și sculptor de curată a că-

Împotriva monotoniei

Există cămine culturale despre care nu se poate spune că n-au activitate și cu toate acestea puțini sînt sătenii care le trec pragul.

„De ce oare? se întreabă unii directori. Doar avem conferințe interesante?”

Intr-adevăr, conferințele sînt interesante, dar ele nu constituie singura formă de activitate culturală. Sătenii ar dori să participe la seri de calcul, la jurnale vorbite, la seri de întrebări și răspunsuri. Firește că pentru organizarea unor asemenea manifestări se cere multă atenție. În raionul Brăila, însă, la unele cămine culturale se merge pe calea cea mai ușoară și se organizează acțiuni care nu cer bătaie de cap. Deși în planul de muncă trimestrial sînt prevăzute activități interesante și variate al căror conținut este menit să contribuie la întărirea economico-

ticolului „Cum putem obține 5.000 kg. porumb la hectar”; vineri: citirea din presă a articolului „Situația recoltării porumbului și a arăturilor de toamnă”; duminică: conferință despre recoltarea porumbului.

Din acest exemplu se vede că pe de o parte informările (citite din ziari) și conferințele (citite așa cum au venit de la centru) nu au abordat și aspecte concrete locale, fapt care le-a lipsit de o pre mare eficacitate, iar pe de altă parte nici nu poate fi vorba de o varietate de forme ale muncii culturale de masă.

O situație asemănă-

organizatorică a gospodăriilor colective, totuși planul nu este respectat. Treptat, o seară de calcul este înlocuită cu o conferință, un jurnal vorbit cu o informare...

Așa s-au petrecut lucrurile în comunele Țibănești, Golășei și Rimnicelu, de pildă. La Țibănești, din cinci seri de calcul prevăzute în plan, s-a ținut una singură, iar de întîlniri cu colectiviști frunțași, șezători sau seri literare, nici pomeneală. În schimb, iată ce manifestări legate de problemele agricole s-au desfășurat în săptămîna de la 17 la 22 octombrie. Joi: informare agricolă — citirea din presă a ar-

toare este la căminul din comuna Golășei, unde o serie de manifestări atractive și utile ca, de pildă, concursul „Cine știe răspunde” programat pentru 5 octombrie, nu au avut loc și la căminul din Rimnicelu, unde jurnalele vorbite sînt organizate de elevi numai pentru elevi, deși ele ar fi primite cu vădit interes de toți colectiviștii.

Ce i-a împiedicat pe directorii și pe tovarășii din consiliile de condu-

Hora noastră

Cîntă măi cobzar, din strune
Tot văzduhul să răsune
Și să-ntindem hora mare
Că ni-i viața sărbătoare.
Mai aprins să salte jocul
Revărșăți în el tot focul
Din avîntul tinereții
Și dia farmecul vieții.
Cîntă măi cobzare, hora
Hora noastră-a tuturor
Care crește ne-necat
Și cuprinde sat cu sat.

Auzit în comuna Crăgusești, regiunea Oltenia, de D. EMIL

Albumul cu caricaturi

(Desene de T. PALL și NIC. NICOLAESCU)

Brigada artistică de agitație din comuna Valea Cinepii dovedește operativitate în prezentarea programelor.

Cămir Rafaila concurs ma: „Cției la l

— Cu el ține pasul brigada.

JUR

stor cămine
ivitatea cul-
rie, să intre-
erite forme
cu succes în
ără indoială
comoditatea.
i Miresii și
inepii unde
culturală este
ină parte pe
legate de in-
odăriilor co-
oracă nume-
e atractive și
a sint scrile
ri și răspun-
de calcul, în-
u colectivisti
ogramele pre-
e brigada ar-
agitație etc.
că acolo unde
gere de inimă
realiza lucruri
Fără indoială,
le și informă-
foarte uti", și
Ele pot și
existe în via-
lui. Dar a re-
ivitatea cultu-

Aflați că :

În comuna Movila Miresii (Brăila) s-a alcătuit pe plan local o interesantă conferință intitulată „Ridicarea continuă a fertilității solului și sporirea suprafețelor arabile“.

Biblioteca Sofia Băeșan din comuna Vulturești (Negrești) a organizat o reușită consfătuire cu cititorii pe tema: „Ce-am învățat din cărțile agricole ciliate“. Au vorbit cititorii Nicolae St. Bălan, Maria C. Roșu și Ștefan Dăscăleanu.

La propunerea consiliului de conducere al gospodăriei colective din comuna Valea Cînepii (Brăila), la căminul cultural a fost prezentată conferința: „Folosirea rațională a gunoiului de grajd“.

La gazeta de stradă din comuna Drăgușeni (Negrești) s-au publicat numeroase articole privind efectuarea la timp și de bună calitate a lucrărilor agricole de toamnă. De curînd, colectivul gazetei de stradă a scos o ediție specială axată pe dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei agricole colective din comună.

La cele 12 cercuri de citit din comuna Rafaila (Negrești) se desfășoară o permanentă și variată activitate. De pildă, la cercul de citit, condus de învățătoarea Ana Smeu, se țin cu regularitate expunerii axate pe problemele dezvoltării multilaterale a gospodăriei colective. De asemenea, în fiecare săptămînă se prezintă un scurt jurnal științific și se organizează audiții colective la radio.

Brigada artistică de agitație a casei raionale de cultură din Negrești, laureată a celui de-al VI-lea concurs al formațiilor artistice de amatori.

În primele zile ale lunii noiembrie, țărani din Bicu au sărbătorit completa colectivizare a satului lor. 208 familii și-au unit pămînturile, puterea de muncă și năzuințele spre o viață de bunăstare, înființînd gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie“.

În duminica aceea am stat de vorbă cu mulți dintre proaspeții colectivisti. Aproape toți cei cu care am discutat au pomenit și de strădania activiștilor culturali care au organizat, zi de zi, la cămin manifestări care le-au deslușit oamenilor multe din nedumeririle pe care le aveau. „Călătoria imaginară pe harta regiunii Iași“, serile de calcul, serile de întrebări și răspunsuri, conferințele despre avantajele muncii în g.a.c. — iată doar cîteva din manifestările culturale inițiate sub îndrumarea organizației de partid și care au contribuit la completa colectivizare a satului Bicu.

Și în comunele Tansa, Băcești, Vulturești, Rafaila și altele am auzit cuvinte de laudă rostite despre activiștii culturali de aici care, prin bogata și variata activitate organizată la cămin sprijină procesul de transformare socialistă a agriculturii și de consolidare a gospodăriilor colective existente. La Rafaila, de exemplu, într-una din seri, am găsit activiștii culturali pregătînd un nou text de brigadă intitulat: „Ce bine-i în gospodărie“. Fiindcă majoritatea țăranilor și-au manifestat dorința de a se colectiviza în întregime comuna lor, căminul organizează zi de zi programe culturale strîns legate de problema colectivizării. Mult apreciată de rafaileni a fost seara culturală în cadrul căreia s-au prezentat realizările celor mai bune gospodării colective de pe Valea Trotușului.

Dacă în aceste comune amintite

Sarcini uitate

mai sus, se desfășoară o activitate culturală permanentă, diferențiată, axată pe problemele lărgirii sectorului socialist al agriculturii și consolidării gospodăriilor colective, în alte comune această muncă culturală este sporadică, neatractivă, iar în unele locuri, se poate spune că... lipsește cu desăvîrșire.

La Osești, director de cămin este tovarășul Gh. Roman. Discutînd cu dînsul am aflat doar de existența unor planuri de muncă, frumoase, ce-i drept, dar altceva nimic. Căminul cultural n-are nici un fel de activitate. În ultimele luni, țărani din comuna Osești n-au mai asistat la nici o manifestare culturală. Ei abia își mai amintesc de programele date de brigada artistică de agitație, de spectacolele prezentate de formația de teatru și de alte manifestări care le-au fost deosebit de folositoare.

Nu de planuri judicioase întocmite au nevoie țărani din Osești, tovarășe Roman, ci de o activitate permanentă, variată, bogată în conținut.

O situație asemănătoare am întîlnit și în comuna Șcheia. Aici nici director de cămin, nici bibliotecară nu există. Nu există nici activitate culturală deși în comună sînt nu mai puțin de 15 cadre didactice. Activitatea căminului cultural se rezumă doar la prezentarea, de trei ori pe săptămînă, a unor filme artistice. Brigada artistică de agitație, care a luat premiul II la faza regională a celui de al VI-lea concurs, s-a dizolvat. Aceeași soartă au avut-o și formațiile de teatru și dans.

Nici în comunele Todirești, Rebricea, Drăgușeni, Șcheia și altele, activității culturale nu i se acordă aten-

ția cuvenită. Aici, arareori se organizează cîte o manifestare și aceasta nelegată de specificul comunelor

respective, de problemele ce frămîntă oamenii din aceste localități. Unii activiști culturali nici nu cunosc bine în ce constau anumite forme ale muncii culturale. De pildă, tovarășul Theodor Cehan, directorul căminului din satul Buhăiești, îmi spunea că în fiecare săptămînă organizează seri de întrebări și răspunsuri. Rugîndu-l să-mi descrie cum a decurs una din aceste seri, am aflat că ele nu sînt altceva decît scurte conferințe după care urmează discuții și întrebări. Or, se știe că aceste seri de întrebări și răspunsuri se organizează pe anumite teme precise izvorîte din problemele ce frămîntă oamenii din comunele respective. În Buhăiești, unde există o gospodărie colectivă bună, aceste seri de întrebări și răspunsuri s-ar fi putut ține, de pildă, pe problemele dezvoltării multilaterale a g.a.c.

Slaba activitate a unor cămine este urmarea insuficienței preocupării a unor activiști culturali care nu au înțeles de ajuns rolul și importanța acestei munci. Unii directori de cămine și bibliotecari manifestă încă comoditate și superficialitate, sînt lipsiți de pasiunea pe care trebuie s-o aibă activistul cultural. Numai așa se poate explica faptul că mai există în raionul Negrești cămine culturale cu o activitate întîmplătoare, departe de a fi la nivelul cerințelor actuale.

O slabă preocupare față de activitatea culturală se observă și la unele comitete executive ale sfaturilor populare comunale. Sînt comitete executive care de la începutul anului și pînă în momentul de față nu au analizat de loc felul în care se desfășoară munca culturală. Un exemplu în această privință ni-l oferă comitetul executiv al sfatului popular din comuna Osești.

Nu sînt străini de aceste lipsuri nici tovarășii de la secția de învățămînt și cultură a sfatului popular raional și nici metodistii casei raionale de cultură. În ultima vreme, atît secția de învățămînt și cultură cît și casa raională de cultură au neglijat munca de îndrumare și control a unităților culturale comunale și sătești. La cele cinci centre metodice existente în raion nu s-a mai organizat, în ultimele două luni, nici un fel de activitate. N-a fost popularizată experiența pozitivă a celor mai bune cămine culturale și n-au fost sprijinite îndeaproape cele rămase în urmă.

Perioada de iarnă este anotimpul cel mai prielnic organizării unei bogate activități la căminele culturale. Secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional, casei de cultură, tuturor activiștilor culturali din raionul Negrești, le revine sarcina de a se preocupa cu toată grija și dragostea de munca culturală în așa fel încît ea să fie permanentă, operativă, atrăgătoare și bogată în conținut, strîns legată de problemele transformării socialiste a agriculturii și întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective.

OSVIDEJ MARALOIU

ai la aceste for-
mnă să-i îngu-
ntul, să o lip-
bogăția care o
tează.
nia nu trebuie
ească loc în
noastre cultu-
nirea acestora,
tribui la conso-
ospodăriilor a-
colective, va fi
mai bine impli-
cit se vor folosi
activitate va-
tractive și e-

C. ANDREI

din comuna
de curînd un
știgă“, pe te-
ire a produc-

La căminul cultural din Drăgușeni, „Joile tineretului“ au fost transformate în... seri de dans.

Din cortina căminului cultural din Todirești s-au făcut fețe de masă pentru școală și sfatul popular comunal.

Deoarece sînt împrumutate la nunți, instrumentele căminului cultural din Osești sînt foarte deteriorate.

RSUI,UI:
știgă“

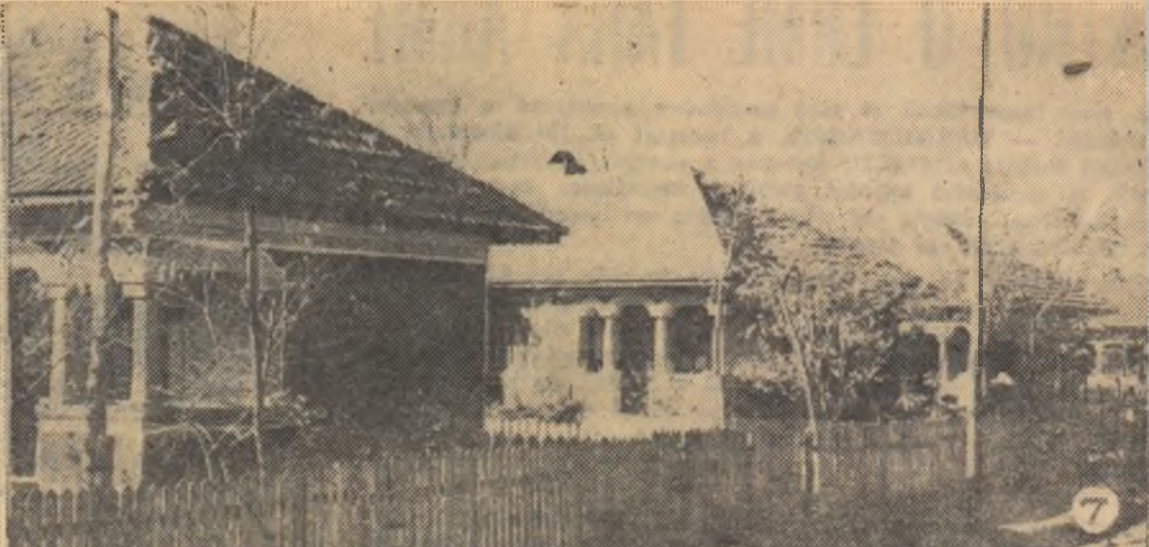
— Ce-o fi căutînd la „Joia tineretului“ dacă nu știe să danseze!?!...!

— Aici vă pregătiți noua piesă?!?!

— Iar au fost la vreo petrecere, nu vezi în ce hal se-torc!!

1

7

2

3

4

5

6

O zi la Cocargeaua

Gospodăria colectivă „7 Noiembrie” din Cocargeaua, raionul Fețești, a luat ființă în urmă cu 9 ani. Azi gospodăria dispune de un fond de bază care atinge aproape 6,5 milioane lei, iar veniturile pe acest an vor ajunge la circa 4,5 milioane lei. Numai sectorul zootehnic va aduce gospodăriei 1.146.000 lei. De asemenea, din cultura sfeclii de zahăr se va realiza un venit de 1.350.000 lei și peste 3 vagoane și jumătate de zahăr. În fotomontajul alăturat vă prezentăm aspecte din munca și viața colectivștilor.

1) Tehnicianul zootehnic Dumitru Popovici discută cu colectivștii despre: „Trecerea de la regimul de pășunat la regimul de stabulație”.

(2) Se însilozează 800 tone tăieței de sfeclă.

(3) Silvia Vasile în mijlocul celor peste 900 găini pe care le îngrijește.

(4) Cele 2.000 de giște sînt chemate la... „masă”.

(5) Venituri frumoase realizează colectivștii de la cele aproape 4.000 de oi. Producția medie de lapte pe cap de oaie trece de 59 litri, iar la un lot de 800 capete s-au obținut peste 51.000 litri.

(6) Aici se însilozează sfecla furajeră. În total, gospodăria dispune de peste 600 vagoane suc-lente.

(7) Colectivștii nu se întrec numai în producție, ci și în a-și construi case proprii cît mai încăpătoare, frumoase și confortabile.

(8) Peste cîteva zile colectivștul Nicolae Coconu se va muta în casă nouă.

(9) Ultima construcție la sectorul zootehnic în curs de finisare.

(10) „Semnele toamnei” este intitulat ultimul program al brigăzii artistice de agitație.

(11) O producție bogată au obținut colectivștii și la cultura verzei de toamnă.

8

9

10

11

